

Fàbrica de l'Aigua

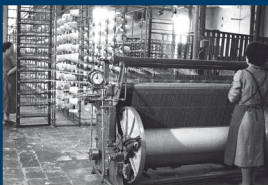
Vista de la fàbrica de l'Aigua des de la zona alta de l'actual barri de la Verreda.
Postal de Fototipia Thomas (Josep Thomas i Bigas) de principis del segle XX

Símbol de la indústria tèxtil a Malgrat

En el lloc on ara hi ha pisos i carrers, des de mitjans del segle XIX fins a finals del segle XX, hi hagué una fàbrica coneguda com la fàbrica de l'Aigua, perquè utilitzava l'aigua provinent del molí de la Pedrera per moure les màquines que la feien funcionar.

A finals del segle XIX passà a mans de la família Arís i entorn de 1920 fou adquirida per Francisco Carlos Maristany. Es tractà d'una fàbrica de filatures de cotó (no de gèneres de punt) i fou sens dubte l'empresa amb més nombre de treballadors de Malgrat durant anys.

Amb l'arribada dels ajuntaments democràtics, el terreny de la fàbrica es qualificà com a sòl urbà, cosa que condicionà el seu ús posterior per fer-hi habitatges. Malgrat un cert moviment ciutadà que s'hi oposà, la fàbrica, xemeineia inclosa, fou enderrocada i s'hi construïren pisos i habitatges unifamiliars.

Interior de la fàbrica.
Treballadores a la sala de cons, l'any 1953.
AMMM. Fons d'Antoni Poch

Text: AMMM

ES - Símbolo de la industria textil en Malgrat

En el lugar donde ahora hay pisos y calles, desde mediados del siglo XIX y hasta finales del XX hubo una fábrica, conocida como la fábrica del Agua porque utilizaba el agua procedente del molino de la Pedrera para mover las máquinas que la hacían funcionar.

A finales del siglo XIX pasó a manos de la familia Arís, y en torno a 1920 fue adquirida por Francisco Carlos Maristany. Se trató de una fábrica de filaturas de algodón (no de géneros de punto) y fue sin duda la empresa con mayor número de trabajadores de Malgrat durante años.

Con la llegada de los ayuntamientos democráticos, el terreno de la fábrica se calificó como suelo urbano, lo que condicionó su uso posterior para construir viviendas. No obstante un cierto movimiento ciudadano que se opuso, la fábrica, xemeineia incluida, fue derribada y en su lugar se construyeron pisos y viviendas unifamiliares.

FR - Symbole de l'industrie textile à Malgrat

À l'emplacement des immeubles et des rues d'aujourd'hui, il y eut, entre la moitié du XIXe siècle et la fin du XXe, une usine connue sous le nom de fabrique de l'eau, car elle utilisait l'eau provenant du moulin de la Pedrera pour actionner les machines qui lui permettaient de fonctionner.

À la fin du XIXe elle fut acquise par la famille Arís, puis vers 1920 par Francisco Carlos Maristany. Il s'agissait d'une filature de coton (pas de lainage) et ce fut sans doute l'entreprise de Malgrat qui compta le plus grand nombre d'employés pendant des années.

Avec l'arrivée des maires démocratiques, le terrain de la filature fut qualifié comme « sol urbain », ce qui ouvrit la possibilité d'y construire ensuite des logements. Bien que le public s'y soit opposé, la filature a été démolie, cheminée comprise, et des appartements et maisons individuelles ont été construits à sa place.

EN - A symbol of Malgrat's textile industry

From the mid-19th century to the end of the 20th century, where now there are streets and buildings, there used to stand a textile mill. It was known as the Fabrica de l'Aigua or Water Factory, because it used water from the Pedrera Mill to operate the machinery inside it.

In the late 19th century, it was sold to the Arís family, and around 1920 it was bought by Francisco Carlos Maristany. It was a cotton spinning mill (not weaving) and, for many years, it was the company that employed most workers in Malgrat.

With the advent of democratic local councils, the land on which the mill was sited was classified as urban, which inevitably meant that it would be slotted for house building. In spite of a campaign to preserve it, the entire factory, including the chimney, was demolished and the land was used to build flats and houses.

